

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 20de November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet m. m.

Mødet hævet Kl. 2. 45'.

Seks og halvfjerdsfindstyvende Møde.

Mandagen den 24de Februar 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage) er modtaget et Andragende, hvori det af Centralforeningen af Brevværtere i Danmark m. fl. nedsatte Udvalg i Fortiættelse af et under 2den December f. A. indgivet Andragende paa ny anmoder om, at Foranstaltninger maa blive truffet til, at Distrikthøjelsjen ikke kommer til at træde i Kraft.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, vil blive tilfjældet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Amtmandssembederne.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 704—5); Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 717—20.

Uden for Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraf tilligemed de stillede Endringsforslag lættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bertelsen, Gjerring Amts 5te Valgfreds): Ved Behandlingen af

den Slags Love som den foreliggende er man noget vanskelig stillet, navnlig med Hensyn til Lønningskontoen; thi Forholdet vedrørende Lønningerne paa de forskellige Kontorer er ikke, saa at sige, rent i sig selv, idet nogle af de paagældende foruden det Arbejde, de have paa Kontoret, have privat Arbejde ved Siden af. Derfor er det noget vanskeligt for Udvalget og Rigsdagen at bedømme, hvor meget der skal gives i Lønning til de forskellige Personer, der arbejde paa Kontorerne. Men ved Behandlingen af det her foreliggende Lovforslag er man noget vanskeliggere stillet end ved Behandlingen af Lovforslag angaaende Kontorholdsudgifter til Retsbetjentembederne, hvor der jo har dannet sig en nogenlunde fast Praksis, idet man i al Almindelighed mener, at en Løn af 500 Kr. til en Skriver og 900 Kr. til en Fuldmægtig er tilstrækkelig, da man gaar ud fra, at de saa at sige i alle Tilfælde have privat Virksomhed ved Siden af; ellers vilde Lønningerne jo ogsaa være altfor smaa. I det her foreliggende Tilfælde ere Forholdene ikke ganske saaledes. Det kan ikke være anderledes end, at der i nogle, som have privat Virksomhed ved Siden af, men det er kommet til at staa saaledes for Udvalget, at det dog ikke finder Sted i al Almindelighed, men at vedkommende, der arbejde paa Amtmandskontorer, i de allerfleste Tilfælde maa leve af den Løn, de saa derfor. Jeg skal ogsaa bemærke, at jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt, at det vilde være heldigt, om vi kunde komme til, at de, der arbejde paa de forskellige Kontorer, fik en virkelig Løn for deres Arbejde, saaledes at de paa den anden Side ogsaa skulde ofre hele deres Tid til Arbejdet paa Kontorerne; men dette ligger jo ikke for i dette Øjeblik, og jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa. Naar man ser paa det foreliggende Lovforslag, er det et betydeligt Beløb, der forlanges mere end før, men det er egentlig ikke forlangt ved det foreliggende Lovforslag, idet det er bevilget ved de foregaaende Mars Finanslove og Tillægsbevillingslove, saaledes at Amtmandssembedernes Kontorholdsudgifter ere blevne forøgede med ca. 1,000 Kr. gennemsnitlig for hvert enkelt Embede. Man kunde jo nok sige, at det er noget højt, og naar det er motiveret ved Gennemførelsen af de i de sidste Aar vedtagne Love, kunde vist Spørgsmaalet stilles, om man saa ikke kunde slaa noget af nu. Udvalget maa imidlertid erkende, at naar man ser de virkelige Forhold efter, kan man ikke godt gøre dette. Ganste vist er der enkelte Kontorer, der i Forhold til andre saa et temmelig stort Vederlag, men Udvalget har dog ikke turdet foretage